

На основу члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б. и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр. 59/13 и 4/17), члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. став 1. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 63/17) и на основу чл. 93. и 101. Закона о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности ("Службени гласник БиХ", бр. 13/24), Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске на 6. сједници одржаној дана 28.02.2024. године доноси

ОДЛУКУ

о управљању ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности

1. Опште одредбе

Члан 1.

Предмет одлуке

Овом одлуком се прописују:

- (1) минимум обима, облика и садржаја активности обвезника на спречавању прања новца и финансирања терористичких активности,
- (2) правила организације, управљање и одговорност органа, функција и других запослених обвезника,
- (3) поступак процјене ризика цјелокупног пословања и појединачне процјене ризика,
- (4) начин провођења мјера идентификације и праћења трансакција и активности клијента и
- (5) управљање издвојеним или посебним ризицима који су карактеристични за пословни модел, производе или услуге обвезника.

Члан 2.

Употреба појмова

- (1) Појмови који се користе у овој одлуци имају значење као у Закону о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности (у даљем тексту: Закон о СПН и ФТА) и другим подзаконским актима Агенције за банкарство Републике Српске у којима су дефинисани.
- (2) Поједини појмови који се користе у овој одлуци, а нису обухваћени прописима наведеним у ставу 1. овог члана, имају следеће значење:
 - 1) **Ризик од прања новца и финансирања терористичких активности** је ризик могућности настанка појаве прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, а односи на ниво ризика који постоји прије примјене мјера ублажавања ризика,
 - 2) **Инхерентни ризик** представља ниво ризика прије смањења ризика,
 - 3) **Резидуални ризик** представља ниво ризика који преостаје након смањења ризика,
 - 4) **Ризик у настајању** представља ризик који никад прије није био утврђен или постојећи ризик који се значајно повећао,
 - 5) **Фактори ризика** представљају промјенљиве које, саме по себи или у комбинацији, могу повећати или умањити ризик који представља одређени појединачни пословни однос или повремена трансакција,
 - 6) **Извор средстава** представља поријекло средстава укључених у пословни однос или повремену трансакцију. Укључује и активност којом су стечена средства која се употребљавају у пословном односу (нпр. плата, зарада клијента),
 - 7) **Извор имовине** представља поријекло укупне имовине клијента (нпр. поклон, наслеђство или штедња),
 - 8) **Процјена ризика од прања новца и финансирања терористичких активности**

у Босни и Херцеговини је свеобухватна анализа ризика коју доносе надлежни органи, а којом се сагледавају ризици од прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење у Босни и Херцеговини,

- 9) **Клијенти обвезника** су лица која успостављају или већ имају успостављен пословни однос код обвезника или обављају повремену трансакцију, лица у чије име или корист се успоставља пословни однос или обавља трансакција и лица која обављају трансакције путем различитих врста посредника,
- 10) **Електронски новац** означава електронски (укључујући магнетно) похрањену новчану вриједност која чини новчано потраживање према издаваоцу тог новца, а издата је након пријема новчаних средстава ради извршавања платних трансакција и прихвата је физичко или правно лице које није издавалац тог новца, при чему електронски новац не укључује дигитални запис валуте коју није издала и за чију вриједност не гарантује централна банка нити други орган јавног сектора, те која нема правни статус новца или валуте,
- 11) **Повремена трансакција** је трансакција која се не обавља у оквиру успостављеног пословног односа,
- 12) **Надзорни / управни одбор** је лице у складу са релевантним законима, надзире пословање обвезника и рад највишег руководства,
- 13) **Највише руководство** представљају лица која, у складу са релевантним законима, воде и организују пословање обвезника и одговорна су за законитост рада и
- 14) **Пренос путем збирне датотеке** представља скуп од неколико појединачних преноса новчаних средстава обједињених у сврху преноса,
- 15) **Роба двојне намјене** подразумијева робу, укључујући софтвер и технологију, која може да се користи и у цивилне и у војне сврхе, те робу која може да буде употријебљена у неексплозивне сврхе, али и која на било који начин може да помогне у производњи нуклеарног оружја или других нуклеарних експлозивних направа.

Члан 3.

Обвезници примјене

- (1) Одредбе ове одлуке примјењују се на сљедеће обвезнике:
 - 1) банке и банкарске групе,
 - 2) микрокредитне организације,
 - 3) даваоце лизинга,
 - 4) институције електронског новца и
 - 5) друге финансијске организације за које је законом прописано да послују под надзором Агенције за банкарство Републике Српске (у даљем тексту: Агенција).
- (2) Одредбе ове одлуке примјењују сви обвезници из става 1. овог члана, док Смјернице за анализу и процјену ризика у примјени Одлуке и управљању ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности (у даљем тексту: Смјернице) примјењују они обвезници на које се тај дио односи, имајући у виду специфичне околности у вези с ризиком клијента, ризиком производа, услуге или трансакције, географским ризиком и ризиком начина успостављања и одвијања пословног односа и које се односе само на те обвезнике.

2. Организација, управљање, одговорност

Члан 4.

Одговорност органа обвезника

- (1) Надзорни/управни одбор и највише руководство обвезника (у даљем тексту: Органи обвезника) су дужни да успоставе адекватан систем који ће осигурати опредјељеност Органа обвезника ка високом нивоу корпоративног управљања, а што обухвата успостављање адекватних механизма за борбу против прања новца, финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, у свим организационим јединицама обвезника и у свим пословним линијама.

- (2) Органи обвезника дужни су да промовишу интегритет овлашћеног лица и висок ниво стандарда корпоративног управљања у комуникацији са запосленим обвезника, а све у циљу квалитетног управљања ризицима.
- (3) Органи обвезника су дужни да осигурају провођење свеобухватних контрола којима ће се обезбиједити да се Програм из члана 14. ове одлуке у потпуности проводи у пракси, те да редовно прате и провјеравају примјереност и ефикасност успостављених свеобухватних контрола.
- (4) Процедуре обвезника треба да буду ефикасне и да обухватају редовне поступке за одговарајући и успјешан надзор од стране највишег руководства обвезника, системе унутрашњих контрола, интерну ревизију, подјелу дужности, обуку одговарајућих запослених и остале сегменте који су у уској вези са овом области.
- (5) За провођење политика и процедура обвезника Програмом обвезника морају бити јасно дефинисане одговорности и подијељене на одговарајуће носиоце тј. на одговарајуће организационе дијелове или функције, највише руководство, остало руководство и друге запослене обвезника.
- (6) У случају када је обвезник члан банкарске/финансијске групе, Органи обвезника, поред одговорности за усклађености политика и процедура за управљање ризиком са законским и подзаконским прописима, имају и одговорност за контролу усклађености са политикама и процедурама усвојеним на нивоу банкарске/финансијске групе.

Члан 5.

Овлашћена лица

- (1) Надзорни/управни орган обвезника дужни су да на руководном нивоу именују овлашћено лице које треба да испуњава Законом о СПН и ФТА прописане услове за именовање, што може укључити именовање и једног или више замјеника овлашћеног лица.
- (2) Обвезници су дужни сразмјерно величини, врсти, обиму и сложености послова које обављају процијенити број запослених потребних за обављање послова спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, те осигурати услове и средства за обављање ових послова.
- (3) Обвезници су дужни да овлашћеном лицу осигурају:
 - 1) најмање два извршиоца, у случају обвезника из члана 3. став 1. тачка 1, а код осталих обвезника из члана 3. ове одлуке, најмање једног извршиоца. У већим обвезницима потребно је процијенити потребу за ангажманом више извршилаца,
 - 2) овлашћења да изда налог запосленима за провођење мјера, радњи и поступака из Закона о СПН и ФТА, прописа и Програма, те да о томе извјештава Органе обвезника,
 - 3) свакодневни потпуни и директни приступ подацима, информацијама и документацији потребној за обављање послова из његове надлежности,
 - 4) непосредну везу са Органима обвезника и
 - 5) да благовремено прима извјештаје о значајним, неубичајним и сумњивим трансакцијама и активностима клијената.
- (4) За обвезнике који имају четири или мање запослених, уколико није именовано, овлашћеним лицем сматра се законски заступник или друго лице које води послове обвезника, односно одговорно лице обвезника према законским прописима.
- (5) Обвезници су дужни осигурати присуство овлашћеног лица приликом обављања непосредног надзора и осигурати да овлашћено лице директно комуницира са представницима Агенције и пружи им сву неопходну помоћ за несметано вршење непосредног надзора.

Члан 6.

Обавезе и одговорности овлашћених лица

- (1) Овлашћено лице одговорно је за извршавање сљедећих задатака:
 - 1) обезбиједи, прати и координише активности обвезника у циљу усклађености пословања обвезника са одредбама из Закона о СПН и ФТА и подзаконских прописа,

- 2) најмање годишње изврши процјену адекватности Програма, политика и процедура, провјеру процјене ризика и надзорном/управном одбору даје приједлоге за њихово ажурирање или унапријеђење,
 - 3) најмање квартално подноси извјештај Органима обвезника о поступању обвезника и усклађености са захтјевима за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности као и активностима које су предузете против откривених сумњивих клијената за обвезнике из члана 3. став 1. тачка 1. ове одлуке, а за остале обвезнике из члана 3. став 1 ове одлуке најмање једном полугодишње,
 - 4) осигурава исправно и благовремено функционисање линија извјештавања,
 - 5) учествује у дефинисању и измјенама оперативних процедура и у припремама интерних одредби које се тичу спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности,
 - 6) учествује у изради смјерница за провођење контроле повезане с откривањем и спречавањем прања новца и финансирања терористичких активности,
 - 7) учествује у успостављању и развоју информатичке подршке у вези с активностима које се односе на откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности обвезника,
 - 8) у своје активности укључи и елементе за интерну истрагу о одговорности запослених који су занемарили своје дужности у овој области,
 - 9) сачињава за надзорни/управни одбор обвезника приједлоге за унапређење система за откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности обвезника, и даје приједлоге за отклањање уочених слабости и недостатака у пословању обвезника и приједлоге за унапређење пословања обвезника,
 - 10) пружа подршку у активностима које проводи интерна ревизија обвезника и
 - 11) учествује у припреми професионалне едукације и програма обуке за запослене у области спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности.
- (2) Замјеници су дужни да извршавају све задатке из става 1. овог члана у одсуству овлашћеног лица, али и да извршавају и све друге задатке прописане Законом о СПН и ФТА и подзаконским прописима.

Члан 7.

Обука запослених код обвезника

- (1) Обвезници су дужни да осигурају сталну обуку свих запослених који су обухваћени програмом за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности. Садржај ове обуке мора обухватити најмање сљедеће теме из области која је предмет ове одлуке:
 - 1) законске обавезе обвезника и обавезе из других прописа,
 - 2) програм, политике и процедуре обвезника,
 - 3) детаљне елементе политике “упознај свог клијента”,
 - 4) опасности од прања новца и ризици за обвезника и личне одговорности запослених,
 - 5) могућности и слабости финансијских институција у спречавању прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење,
 - 6) одговорности и овлашћења овлашћеног лица обвезника,
 - 7) систем унутрашњих контрола и
 - 8) систем интерне ревизије.
- (2) Периодичност и теме обуке из претходног става обвезници треба да прилагоде реалним потребама својих одређених организационих дијелова, функција и/или запослених. Ради правовременог усклађивања са новим захтјевима и упознавања са новим појавама, као и одржавања већ стеченог знања и искустава својих запослених обвезници су дужни да успоставе програм редовне обуке.
- (3) У одлучивању о потребама, врсти и обиму обуке из става 2. овог члана обвезници су дужни да прилагоде фокус обуке зависно од тога да ли се ради о новим запосленима који имају директни

контакт са клијентима, запосленима који раде са новим клијентима, запосленима који контролишу да ли је рад обвезника усклађен за захтјевима Закона о СПН и ФТА и других прописа, осталом руководству, управи и/или надзорном одбору, итд.

- (4) Путем програма обуке обвезници су дужни да осигурају да сви релевантни запослени у потпуности разумију важност и потребе за што успјешнијим провођењем политике “упознај свог клијента” и да такво разумијевање буде кључ успјеха у њиховом провођењу.

Члан 8.

Интерне линије извјештавања

- (1) Обвезници су дужни да донесу процедуре за интерно извјештавање надлежних органа о Законом о СПН и ФТА прописаним трансакцијама, сумњивим средствима и сумњивим клијентима. Линије за извјештавање, унутар организације обвезника, морају бити јасно дефинисане.
- (2) Обвезници су дужни да успоставе одговарајући систем извјештавања који ће омогућити адекватну комуникацију, размјену информација и сарадњу на свим организационим нивоима и релевантним запосленима на свим нивоима код обвезника, те да обезбиједи благовремене, тачне и довољно детаљне информације које су неопходне за ефикасно управљање ризиком.
- (3) Успостављени систем извјештавања код обвезника, осим редовног извјештавања, треба да омогући и благовремено информисање свих релевантних нивоа о утврђеним недостацима у систему за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, предузетим корективним мјерама и роковима утврђеним за њихово отклањање.
- (4) Интерне линије извјештавања морају бити редовне и ефикасне, доступне свим дијеловима обвезника и лицима која имају обавезу извјештавања, у складу са интерно прописаним извјештајним политикама и процедурама.

Члан 9.

Екстерне линије извјештавања

- (1) Обвезници су дужни да донесу процедуре за извјештавање надлежних органа изван обвезника, у складу са Законом о СПН и ФТА и прописима донесеним на основу истог, о свим прописаним информацијама и подацима.
- (2) Информације и подаци о сумњивим трансакцијама, средствима и активностима клијената које обвезници достављају Државној агенцији за истраге и заштиту- Финансијско обавјештајно одјељење (у даљем тексту: ФОО) морају бити тачне, потпуне, сажете и довољне за даље поступање.
- (3) Обвезници су дужни да у потпуности и благовремено извршавају своје извјештајне обавезе према надлежним институцијама.

Члан 10.

Интерна ревизија

- (1) Интерна ревизија обвезника је дужна да проводи редовну процјену процеса и система управљања ризиком у пословању обвезника како би се обезбиједило да се овај ризик на одговарајући начин идентификује, мјери, односно процјењује, прати, анализира и контролише, да се о истом адекватно извјештава, те да се предузимају одговарајуће мјере за његово ограничавање и ублажавање.
- (2) Усклађеност пословања обвезника са захтјевима Закона о СПН и ФТА и прописа треба да буде предмет независне процјене од стране функције интерне ревизије у обвезницима, што укључује процјену адекватности политика, процедура, мјера, радњи и поступака обвезника.

Члан 11.

Обавезе и одговорности интерне ревизије

- (1) У циљу испуњења задатака и обавеза интерна ревизија обвезника је дужна да:
- 1) извјештајима обухвати налазе и оцјене ефикасности обвезника по свим питањима прописаним Законом о СПН и ФТА и релевантним прописима, програмом, политикама и процедурама обвезника којим су регулисане обавезе обвезника за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење у свим сегментима пословања обвезника укључујући и адекватност политика и процедура,
 - 2) изврши процјену провођења мјера за утврђивање прихватљивости клијента и класификације клијента у ризичне групе,
 - 3) изврши процјену провођења мјера идентификације клијента,
 - 4) изврши процјену провођења мјера праћења трансакција и активности клијента, са фокусом на канале дистрибуције који омогућавају већи степен анонимности,
 - 5) оцијени функционисање система унутрашњих контрола,
 - 6) оцијени функционисање интерних и екстерних линија извјештавања,
 - 7) оцијени адекватност проведене обуке и примјене рестриктивних мјера,
 - 8) сачињава извјештаје који треба да садрже све информације и прегледе тестираних узорака на основу којих је дата оцјена и
 - 9) о својим налазима и оцјенама уредно, односно периодично, најмање једном годишње, извјештава Органе обвезника у складу са Законом о СПН и ФТА и другим релевантним прописима, те надзорном/управном одбору и управи обвезника даје препоруке за унапријеђење система унутрашњих контрола и пословања обвезника.
- (2) Поред активности наведених у ставу 1. овог члана, запослени интерне ревизије у обвезницима су дужни да посвете пажњу праћењу активности које су обвезници дужни да предузму на основу налаза и оцјена датих од стране интерне ревизије, спољње ревизије и надлежних органа.

Члан 12.

Обавеза обављања спољње ревизије

- (1) Обвезници су дужни да са независним ревизорским друштвима уговоре и обављање ревизије и оцјене усклађености пословања са захтјевима за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, уз обавезно коришћење технике тестирања.
- (2) У циљу испуњења својих задатака и обавеза спољњи ревизор дужан је дати оцјену:
- 1) провођења законских и других прописаних обавеза обвезника,
 - 2) провођења Програма, политика и процедура,
 - 3) придржавања правилима управљања ризиком,
 - 4) адекватности обављања послова контролних функција,
 - 5) адекватности информационог система,
 - 6) благовремености, правилности, тачности и потпуности извјештавања надлежних органа и
 - 7) адекватности и ефикасности система унутрашњих контрола у вези управљања ризиком.
- (3) Уговор са спољњим ревизором се закључује на начин и у роковима дефинисаним прописима којима се уређује ревизија финансијских извјештаја.
- (4) Спољњи ревизор дужан је након обављене ревизије сачинити извјештај о извршеној ревизији на једном од језика који су у службеној употреби у Републици Српској. Извјештај треба да обухвати налазе и оцјене ефикасности обвезника по свим питањима прописаним Законом о СПН и ФТА и релевантним прописима, програмом, политикама и процедурама обвезника којим су регулисане обавезе обвезника за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење.

- (5) Спољњи ревизор дужан је у писаној форми, без одгађања обавијестити Агенцију и надзорни/управни одбор и највише руководство обвезника о:
- 1) утврђеним незаконитостима или чињеницама и околностима везаним за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, које могу на било који начин угрозити даље пословање обвезника,
 - 2) тежем кршењу интерних аката,
 - 3) значајнијој слабости у функционисању система унутрашњих контрола и
 - 4) чињеницама које би могле довести до неусклађености пословања обвезника са захтјевима за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење.
- (6) Достава података Агенцији из става 4. овог члана не сматра се кршењем обавезе ревизора о чувању повјерљивих информација која произлази из прописа који уређује област ревизије или из уговора.
- (7) Спољњи ревизор дужан је да на захтјев Агенције достави у писаној форми потребна појашњења у вези са извјештајем о извршеној ревизији и друге податке који су Агенцији потребни за обављање надзора.

Члан 13.

Одбијање ревизорског извјештаја и ограничења

- (1) Ако Агенција утврди да спољња ревизија сегмента спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење није обављена или да ревизорски извјештај није састављен у складу са Законом о СПН и ФТА, подзаконским актима донесеним на основу закона, прописа којим се уређује рачуноводство и ревизија и у складу са правилима ревизорске струке или ако обављеним надзором пословања обвезника или на други начин утврди да ревизорска оцјена није заснована на истинитим и објективним чињеницама, може одбити ревизорски извјештај и захтијевати од обвезника да ревизију обаве овлашћени ревизори другог друштва за ревизију или, када то оцијени потребним, сама директно именује ревизора, а о трошку обвезника.
- (2) Друштво за ревизију обвезника и овлашћени ревизор који обавља ревизију обвезника не може бити лице чији извјештај о обављеној ревизији спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење за претходну пословну годину Агенција није прихватила.

3. Интерни акти

Члан 14.

Програм, политике и процедуре

- (1) Обвезници су дужни да усвоје и примјењују одговарајуће интерне акте и успоставе контролне поступке којима ће, ради ефикасног управљања ризиком обухватити све радње и мјере за спречавање и откривање прања новца, финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, а које су дефинисане Законом о СПН и ФТА, подзаконским актима донесеним на основу истог, укључујући и Процјену ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у Босни и Херцеговини.
- (2) Обвезници су дужни да донесу Програм за провођење активности из члана 1. ове одлуке чији саставни дио чине одговарајуће политике и процедуре.
- (3) Одредбе Програма као и све политике и процедуре обвезници су дужни да у потпуности проводе у свом сједишту, у свим филијалама и другим организационим дијеловима у земљи и у свим филијалама или другим организационим дијеловима које имају у иностранству. Посебну пажњу обвезници су дужни да посвећују активностима њихових филијала и других организационих дијелова у иностранству.
- (4) Актима из става 1. овог члана и у њиховом провођењу обвезници су дужни да осигурају високе етичке и професионалне стандарде одговорних запослених и ефикасно спречавање могућности

да буду злоупотребљени у сврху прања новца или финансирања терористичких активности или ширења оружја за масовно уништење, били тога свјесни или не.

- (5) Обвезници су дужни да обезбиједу примјену аката из става 1. овог члана, утврђивањем одговарајућих поступака и система унутрашњих контрола.

Члан 15.

Садржај Програма, политика и процедура

- (1) Обавезни дио Програма из члана 14. ове одлуке су политике и процедуре којима се уређују сљедећи сегменти:
- 1) процјена ризика и прихватљивост клијента,
 - 2) идентификација клијента,
 - 3) праћење пословних односа и трансакција и
 - 4) управљање ризиком.
- (2) Политике и процедуре за провођење политика из става 1. овог члана се морају заснивати на процјени ризика и примјени принципа „уознај свог клијента“.
- (3) Политике из става 1. овог члана морају бити одобрене од стране Надзорног/управног одбора, а процедуре за провођење ових политика треба да одобри највише руководство обвезника.
- (4) Обвезници су дужни политикама и процедурама дефинисати циљеве, процесе, обим и начин рада система спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење. Политикама и процедурама обвезници су дужни нарочито да дефинишу:
- 1) који и какви клијенти су прихватљиви за обвезника, као и да пропишу свеобухватне процедуре за провођење те политике,
 - 2) методологију процјене ризика цјелокупног пословања,
 - 3) методологију процјене ризика клијента, пословног односа и трансакције,
 - 4) мјере идентификације клијента и праћења трансакција и активности клијента на начин и под условима одређеним Законом о СПН и ФТА,
 - 5) мјере и радње које ће се предузимати према клијентима с којима није успостављен пословни однос, али за које се обављају повремене трансакције,
 - 6) мјере и радње које ће предузимати у циљу провођења рестриктивних мјера,
 - 7) производе или услуге које обвезник неће пружати клијентима одређене категорије ризика,
 - 8) предузимање појачаних мјера за управљање ризицима и ублажавање ризика тамо гдје је идентификован високи ниво ризика,
 - 9) предузимање поједностављених мјера за управљање ризицима и отклањање ризика тамо гдје је идентификован низак ниво ризика,
 - 10) управљање издвојеним или посебним ризицима који су карактеристични за пословни модел, производе или услуге обвезника,
 - 11) именовање овлашћеног лица и његових замјеника, положај истих у организационој структури обвезника, овлашћења и одговорности овлашћеног лица и његовог замјеника,
 - 12) заштиту од неовлашћеног одавања података о лицима из тачке 11. овог става и других поступака који могу утицати на несметано вршење њихових дужности,
 - 13) одговарајући поступак утврђивања и провјере услова при заснивању радног односа и ангажовању лица ван радног односа код обвезника, који учествују у провођењу Закона о СПН и ФТА и донесених подзаконских прописа, као и поступак даље провјере тих услова током трајања радног односа/ангажмана,
 - 14) овлашћења и одговорности свих запослених код обвезника који учествују у провођењу Закона о СПН и ФТА и донесених подзаконских прописа,
 - 15) поступак анонимног интерног пријављивања кршења одредби Закона о СПН и ФТА и подзаконских прописа, укључујући вођење евиденција и дефинисање активности које ће обвезник предузимати по извршеним анонимним пријавама,

- 16) моделе управљања ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење,
 - 17) начине и моделе управљања усклађеношћу пословања обвезника са одредбама из Закона о СПН и ФТА и донесених подзаконских прописа,
 - 18) успостављање одговарајућих линија извјештавања унутар обвезника, као и линија извјештавања према надлежним институцијама,
 - 19) чување, приступ и располагање подацима, информацијама и документацији прикупљеној у складу са Законом о СПН и ФТА и подзаконским прописима,
 - 20) начин вођења и садржај евиденција прикупљених података,
 - 21) стручно оспособљавање и обуку запослених код обвезника и
 - 22) обављање интерне и спољње ревизије система спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, када је то примјерено величини и природи посла обвезника.
- (5) Политике, процедуре и контролни поступци из става 1. овога члана морају бити сразмјерни величини обвезника, врсти, обиму и сложености послова које обавља обвезник.

Члан 16.

Приручник

Да би унаприједили стручне способности и ефикасност својих запослених, обвезници су дужни да израде свеобухватан приручник којим ће бити обухваћени закони и подзаконски прописи којима је регулисано спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, програм обвезника са свим политикама и процедурама, правила за понашање запослених, методе откривања незаконитих и сумњивих активности, одговорности и овлашћења овлашћених лица, описи најчешћих примјера злоупотреба, програм за обуку запослених и смјернице надлежних органа.

4. Мјере идентификације, праћења трансакција и активности клијената

Члан 17.

Идентификација клијента

- (1) Обвезници су дужни да проводе детаљне и свеобухватне мјере идентификације клијената. Ове мјере ће зависити од категорије ризика у коју се сврстају поједини клијенти и производи или услуге које ће клијенти користити. У зависности од ових категорија обвезници ће примијенити пропорционалне мјере идентификације клијената. Мјере идентификације могу бити: поједностављене, стандардне и појачане.
- (2) Поступак идентификације се проводи на почетку успостављања пословних односа. Међутим, да би се осигурало да су документи још увијек важећи и релевантни, обвезници су дужни да проводе редовне прегледе и ажурирање прикупљених докумената.
- (3) Обвезници ће мјере идентификације и праћења из става 1. и 2. овог члана, проводити и током трајања пословног односа са клијентом на основу процјене ризика, или када се промијене релевантне околности у вези са клијентом, у свим случајевима када се обављају значајне трансакције, када се појављују значајне промјене у начину на који клијент користи производе, услуге обвезника, када обвезник значајно мијења стандарде за документовање идентитета или трансакција клијента или када је то у обавези урадити на основу одредби Закона о СПН и ФТА.
- (4) Код успостављања пословних односа са новим клијентима, као и у случајевима из става 2. и 3. овог члана, обвезници су дужни да изврше верификацију клијентовог идентитета користећи поуздане и независне изворе докумената, података или информација.
- (5) Верификација идентитета клијента се мора завршити прије успостављања пословног односа или извршења трансакције. Изузетно, обвезник може верификацију извршити у току успостављања пословног односа ако је то неопходно, како не би дошло до прекида уобичајеног пословања и у случају гдје је идентификован низак ризик. У тим случајевима поменути поступци проводе се што је прије могуће након првог контакта.

- (6) Изузетно од става 5. овог члана обвезници, могу успоставити пословни однос под условом да постоје одговарајући заштитни механизми који осигуравају да клијенти или неко у њихово име не спроводи трансакције док није постигнута потпуна усклађеност са Законом о СПН и ФТА прописаним захтјевима о идентификацији и праћењу.

Члан 18.

Обавезе приликом провођења мјера идентификације клијента

- (1) Обвезници су дужни да утврде и верификују идентитет клијента на основу докумената, података или информација прикупљених из поузданих и независних извора, као и докумената који су прописани другим одговарајућим прописом или путем електронске идентификације у складу са законским прописима. Посебну пажњу обвезници треба да посвете нерезидентним клијентима као и новим клијентима који нису физички присутни приликом успостављања пословног односа, односно у поступку обављања трансакције.
- (2) У случајевима када обвезници сазнају да немају довољно информација о неком постојећем клијенту дужни су да предузму хитне мјере и прикупе информације, односно дужни су да одмах и на најбржи могући начин изврше верификацију измјењених идентификационих података.
- (3) Обвезници су дужни да за идентификацију клијента и сваки појединачни производ пропишу стандарде о врсти потребне документације и временском периоду за чување те документације, а најмање у складу са одговарајућим прописима за чување докумената.
- (4) Обвезници не могу успоставити пословни однос, нити обављати пословање са клијентом који инсистира на његовој анонимности или који се приликом идентификације користи лажним именом, даје нетачне идентификационе податке и кривотворену документацију. У оваквим случајевима обвезници су дужни сачинити забиљешку о пословном контакту са клијентом и доставити пријаву ФОО, у складу са Законом о СПН и ФТА.
- (5) Ако би спровођење мјера идентификације и праћења изазвало сумњу код клијента да обвезник спроводи радње и мјере ради достављања података ФОО-у, обвезници су дужни да обуставе предузимање тих радњи и мјера и о томе саставе службену забиљешку у писменој форми, коју одмах и без одлагања треба доставити ФОО-у.
- (6) Приликом провођења стандардних и појачаних мјера идентификације обвезници су дужни да изврше провјеру докумената, као и провјеру да ли клијент са којим успостављају пословни однос заиста постоји, да ли је на регистрованој адреси и да ли заиста обавља наведене пословне активности.
- (7) Захтјеви према клијентима треба да буду дефинисани у зависности од категорије ризика у коју је клијента разврстан, тако да се за клијенте ниског ризика проводи поједностављени поступак идентификације, за клијенте за средњим ризиком стандардни поступак идентификације и праћења, те за клијенте са високим ризиком појачане мјере идентификације и праћења.

Члан 19.

Поједностављене мјере

- (1) Поједностављење мјере идентификације обвезници могу примијенити у случајевима када пословни однос успостављају са клијентима који су:
 - 1) државни органи и институције, без обзира на ниво организације државне структуре (држава, ентитети, дистрикт, јединице локалне самоуправе и др.),
 - 2) јавна предузећа и институције чији су оснивачи државни органи и институције из тачке 1. овог члана,
 - 3) обвезници провођења мјера на спречавању прања новца и финансирања терористичких активности, над којима надзор у вези са примјеном Закона о СПН и ФТА и других прописа у вези спречавања прања новца и финансирања терористичких активности врше органи и агенције који су основани у складу са посебним законима и
 - 4) други клијенти, правна и физичка лица, за које обвезник на основу анализе ризика утврди да носе низак ризик.

- (2) Обвезници могу примијенити мјере поједностављене идентификације и праћења клијента у односу на повремену трансакцију за коју процијене да представља низак ризик уважавајући и резултате Процјене ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у Босни и Херцеговини.
- (3) Обвезници су дужни прикупити довољно информација за утврђивање да ли клијент испуњава услове за примјену поједностављених мјера идентификације и праћења.
- (4) Кад се појави сумња да је ријеч о активностима прања новца или финансирања терористичких активности или ширења оружја за масовно уништење у вези с клијентом, трансакцијом или услугом на коју су примијењене поједностављене мјере, обвезници су дужни извршити додатну процјену и примијенити појачане мјере.
- (5) Обвезници су дужни, Законом о СПН и ФТА прописане податке и информације о клијенту, прикупити и провјерити увидом у оригинал или овјерену копију валидних исправа или документације у којој су наведени подаци и информације о клијенту као што су: лични идентификациони документи, изводи из одговарајућих регистара, остала пословна документација или на други начин прописан Законом о СПН и ФТА, а узимајући у обзир и извршене анализа ризика.

Члан 20.

Стандардне мјере

- (1) Стандардне мјере идентификације и праћења обухватају утврђивање и верификацију идентитета клијента и стварног власника, прибављање и процјену информација о сврси и намјени пословног односа или трансакције клијента, као и редовно праћење његовог пословања, у случајевима и на начин прописан Законом о СПН и ФТА.
- (2) Приликом провођења мјера из става 1. овог члана, обвезници су дужни провјерити да ли је лице које дјелује или тврди да дјелује у име клијента за то и овлашћено, те у складу са одредбама из Закона о СПН и ФТА и ове одлуке, утврдити и провјерити идентитет истог.
- (3) Стандардне мјере идентификације и праћења примјењују се на клијенте средњег ризика или повремену трансакцију за коју обвезници процијене да представља средњи ризик.

Члан 21.

Појачане мјере

- (1) Обвезници су дужни примијенити појачане мјере идентификације и праћења клијента у односу на поједини пословни однос или повремену трансакцију за коју је Законом о СПН и ФТА или Процјеном ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у Босни и Херцеговини или процјеном обвезника утврђен висок ниво ризика.
- (2) Појачане мјере идентификације и праћења обвезници су дужни примијенити и у случају трансакција које су: сложене, неуобичајне или необично велике, имају необичан узорак провођења или немају очиту економску или закониту сврху и намјену.
- (3) Појачане мјере идентификације и праћења поред стандардних мјера, обухватају и додатне мјере које су обвезници дужни предузети у случајевима из става 1. овог члана, као и у другим случајевима кад процјене да, због природе пословног односа, начина вршења трансакције, врсте трансакција, власничке структуре клијента, односно других околности повезаних са клијентом или трансакцијом, постоји или би могао постојати висок ризик од прања новца или финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење.
- (4) Обвезници су дужни својим интерним актом дефинисати које ће појачане мјере предузимати и у којем обиму ће прибављати додатне податке и вршити додатну провјеру прикупљене документације у сваком конкретном случају. Врста додатних мјера које ће обвезник предузети треба да буде заснована на факторима ризика по основу којих је клијент, пословни однос, трансакција, услуга или канал дистрибуције оцијењен високим ризиком.

Члан 22.

Верификација идентитета клијента

- (1) Потврду, односно верификацију прикупљених података и информација о клијенту и стварном власнику клијента, обвезници су дужни обезбиједити вршењем увида и прибављањем документације у којој су наведени прикупљени подаци и информације о клијенту и стварном власнику клијента или на други начин прописан Законом о СПН и ФТА.
- (2) Обвезници су дужни да, осим за клијента, изврше идентификацију и верификацију идентификације и лица која дјелују у име или за рачун клијента.
- (3) Приликом идентификације лица из става 1. и 2. овог члана обвезници су дужни да прибаве оригинал или овјерену копију документације у којој су наведени прикупљени подаци и информације о клијенту, или да сачине копију исте увидом у оригинал или овјерену копију, којом се сматра и електронски документ.
- (4) Уколико је обвезник приликом провођења мјера идентификације сачинио копију идентификационог документа дужан је на копији, у папирном или електронском облику, обезбиједити податке о времену када је идентификација извршена, те име, презиме и потпис запосленог који је извршио идентификацију.

Члан 23.

Примјена принципа пропорционалности

- (1) Приликом утврђивања захтјева према клијентима у поступку провођења мјера идентификације и праћења активности и трансакција клијената обвезници су дужни примјењивати и принцип пропорционалности. Примјеном принципа пропорционалности обвезници требају осигурати да мјере које ће предузимати морају бити довољне и адекватне за постизање жељеног циља.
- (2) У поступку утврђивања захтјева из става 1. овог члана обвезници су дужни осигурати да примјена принципа пропорционалности не утиче на остваривање циљева законских захтјева и захтјева ове одлуке у погледу свеобухватности, поузданости и ефикасности система управљања ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности.

Члан 24.

Принцип “упознај свог клијента” и формирање профила клијената

- (1) У свакодневном пословању и односима са клијентима, обвезници морају сазнати и упознати клијентове активности, у потпуности разумјети њихово пословање, упознати финансијске и платежне навике, врсте пословних односа које клијенти имају и упознати њихове пословне контакте, њихове домаће и међународне тржишне праксе, уобичајене изворе средстава која се користе у пословном односу, коришћење валута, учесталост и величине, односно обиме трансакција, те прибавити битне информације и документацију о клијентовим пословним везама и новчаним токовима. Обвезници су нарочито дужни да:
 - 1) прате да ли су активности клијента у складу са сврхом и намјеном пословног односа успостављеног између клијента и обвезника, у случају правних лица упознају власничку структуру правног лица, овлашћене извршне доносиоце одлука и све оне који су овлашћени да дјелују у њихово име,
 - 2) обавезу своје клијенте да им унапријед и на вријеме достављају информације и документацију о очекиваним и намјераваним пројенама облика и обављања својих пословних активности,
 - 3) осигурају да документација, подаци и информације прикупљени у оквиру процеса идентификације и праћења буде ажурна и релевантна, те да врше увиде у постојеће евиденције, нарочито за категорије клијената високог ризика и
 - 4) посебну пажњу посвете добро познатим клијентима и јавним личностима и осигурају да њихово евентуално незаконито или сумњиво пословање не угрози репутацију обвезника.
- (2) Активности редовног праћења обвезници не могу повјерити трећем лицу.

(3) На основу елемената из става 1. овог члана обвезници су дужни да формирају и профил својих клијената. Овај профил ће бити садржан у посебном регистру профила клијената, а како то обвезници уреде. Утврђени профил клијената обвезници ће користити као индикатор у праћењу пословања са клијентима за утврђивање:

- 1) уредности и континуитета у пословним односима између обвезника и клијената и
- 2) неуобичајеног понашања и одступања од клијентових профилираних понашања у циљу покретања одговарајућих мјера.

Члан 25.

Неуобичајене трансакције

- (1) Обвезници су дужни успоставити свеобухватне контроле за откривање сложених, неуобичајено великих трансакција или неуобичајених образаца обављања трансакција које немају јасно видљиву економски или правно основану намјену, односно нису усаглашене или су несразмјерне уобичајеном, очекиваном пословању клијента.
- (2) Обвезници су дужни да захтијевају од клијената објашњење за сваку уочену значајнију промјену понашања.
- (3) У случају да клијенти не могу дати или дају неувјерљиво и неаргументовано објашњење обвезници такво понашање треба да сматрају сумњивим и да активирају додатне мјере за детаљније истраживање укључујући и слање извјештаја о сумњивим активностима клијента ФОО-у.
- (4) Обвезници су, у вези с трансакцијама односно средствима из става 1. овог члана, дужни најмање утврдити основу и сврху трансакција, провјерити податке о извору средстава и дјелатности клијента и предвиђеној природи пословног односа с клијентом и, ако не утврде да се ради о сумњивој трансакцији, о томе сачинити службену забиљешку у писаној или електронској форми, коју чувају како би била доступна на захтјев ФОО-а и Агенције.
- (5) Необична и неуобичајена понашања која чине основ за сумњу, поред осталих, су:
 - 1) неочекивана промјена у финансијском понашању клијента која се не може објаснити пословним или финансијским мотивима,
 - 2) неочекивана појава новог лица, посла и/или географског подручја која одступа од већ познатог начина и врсте пословања, пословне и финансијске мреже клијента о којима је обвезник упознат,
 - 3) посебна карактеристика неке трансакције која се не уклапа у уобичајену праксу клијента,
 - 4) употреба средстава са рачуна клијента за сврху која није уобичајена и обухваћена аранжманом обвезника и клијента,
 - 5) објашњење трансакције од стране клијента није увјерљиво и изгледа лажно,
 - 6) када се учестало понављају трансакције у износима који су нешто испод износа Законом о СПН и ФТА прописаног за извјештавање и пријаву ФОО,
 - 7) када клијент затвара свој рачун узимањем цјелокупног износа у готовом новцу или дистрибуцијом тог износа на више мањих износа и на више рачуна и
 - 8) када запослени код обвезника немају јасне доказе да се ради о незаконитим активностима, али имају сумњу да таква могућност постоји.
- (6) Ако обвезници у вези с трансакцијама односно средствима из става 1. овог члана након проведене анализе утврде разлоге за сумњу на праће новца или финансирање терористичких активности, дужни да су о томе информишу ФОО на начин и у роковима прописаним Законом о СПН и ФТА.

Члан 26.

Праћење с циљем спречавања прања новца

- (1) Обвезници су дужни да проводе активности сталног праћења трансакција и активности клијената као основни аспект ефикасних мјера за упознавање свог клијента, те да осигурају

средства или инструменте, начине и свеобухватне контроле за откривање које се трансакције не уклапају у такву природу понашања и да тим активностима ефикасно контролишу и минимизирају свој ризик у пословању са клијентима.

- (2) Обим до којег обвезници развијају праћење трансакција и активности клијената мора да буде прилагођен потребама адекватне осјетљивости на ризик. За све трансакције и клијенте обвезници су дужни да успоставе такав систем који ће омогућити откривање свих необичних, неуобичајених и сумњивих врста трансакција и активности.
- (3) Обвезници су дужни да успоставе свеобухватне контроле и праћење трансакција и активности клијената у зависности од природе, величине и сложености пословања обвезника, као и од процјењеног ризика коме је обвезник изложен у свом пословању.

Члан 27.

Праћења трансакција и активности клијената

- (1) Да би осигурали испуњење циљева из члана 26. ове одлуке обвезници су дужни да:
 - 1) дефинишу врсте трансакција и активности које морају да упозоре обвезника да постоји могућност да клијенти обављају неке необичне, неуобичајене или сумњиве трансакције,
 - 2) дефинишу врсте трансакција које по својој природи првенствено немају економски или правни смисао,
 - 3) дефинишу које трансакције ће пратити у реалном времену, а које могу бити предмет накнадног праћења (дефинишу учесталост накнадног праћења трансакција), при чему је обвезник дужан да одреди и околности које указују на висок ризик, а које ће примјењивати при утврђивању трансакција које ће пратити у реалном времену,
 - 4) поред обавеза из тачке 3. овог става, обвезници су дужни и да редовно, најмање једном квартално, провјеравају извршене трансакције по основу случајног узорка, независно од тога да ли су праћене у реалном времену или су биле предметом накнадног праћења, како би се увјерио у поузданост и примјереност успостављеног система праћења трансакција,
 - 5) успоставе лимите трансакција, те провјере све трансакције које прекорачују успостављене лимите и
 - 6) сачине званичну што обухватнију листу примјера сумњивих трансакција и примјера и начина могућих облика прања новца.
- (2) Успоставе адекватан информациони систем који ће омогућити креирање књиговодствене документације и евиденција са свим подацима који на задовољавајући начин описују настали пословни догађај, који ће бити довољан алат за вршење анализе и праћења промета по рачуну, односно свих клијентових пословних активности.

Члан 28.

Појачане мјере праћења

- (1) За пословне односе, производе и услуге који представљају висок ризик обвезници су дужни да примјене појачане мјере праћења.
- (2) Да би идентификовали категорију пословног односа, производа и услуге са високим нивоом ризика потребно је да обвезници успоставе и сет кључних показатеља према којима ће се пословни односи категорисати у ову групу, узимајући у обзир податке о историји и сазнањима о клијенту, као што су извори средстава који се користе у пословном односу, врсту и природу самих трансакција, земљу поријекла клијента и друго.
- (3) За пословне односе, производе и услуге који представљају висок ризик обвезници су дужни да:
 - 1) креирају адекватан систем за управљање информацијама којим ће осигурати да највише руководство и одговорни запослени обвезника за праћење усклађености рада обвезника са захтјевима прописаним Законом о СПН и ФТА и прописима у овој области правовремено имају потребне информације за идентификацију, ефикасно праћење активности клијената, производа и услуга које клијенти користе. Овај систем треба да обухвати најмање:

1. извјештавање о документацији која недостаје за потпуно сигурну идентификацију клијената,
 2. извјештавање о необичним, неуобичајеним и сумњивим трансакцијама и активностима клијената и
 3. извјештавање о свеобухватним информацијама о укупним пословним односима клијената са обвезником.
- 2) осигурају да највише руководство обвезника добро познаје ситуацију клијената који представљају висок ризик, да прикупља и процјењује и информације које се могу добити од других обвезника, те од домаћих и међународних институција које имају надлежности у борби против прања новца и финансирања терористичких активности. Значајне трансакције ових клијената треба да буду одобрене од стране највишег руководства обвезника.

Члан 29.

Примјена међународних рестриктивних мјера

- (1) Обвезници су дужни, у циљу борбе против финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење, правовремено проводити рестриктивне мјере по основу међународних правнообавезујућих одлука Уједињених нација и надлежних домаћих институција, те информисати надлежне институције и блокирати финансијска средства лица за које обвезници знају или сумњају да су обухваћени рестриктивним мјерама.
- (2) Највећу пажњу обвезници треба да посвете:
 - 1) провјерама да ли се средства из законских извора или послова у већем или мањем дијелу усмјеравају у подржавање терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење,
 - 2) примјени свеобухватне контроле за спречавање финансирања терориста, терористичких организација и с њима повезаних лица,
 - 3) активностима сталног праћења промјена уноса на листама лица обухваћених рестриктивним мјерама донесеним од стране Савјета безбједности Уједињених нација и надлежних домаћих институција,
 - 4) активностима откривања стварног идентитета и/или сврхе нарочито малих трансфера када сврха трансфера и/или пошиљалац и/или прималац нису јасно наведени,
 - 5) случајевима када се налогом клијената рачун неочекивано празни,
 - 6) случајевима прања новца у којима се прима или шаље новац електронским путем, а попраћени су необичним или неуобичајеним аспектима, као што су величина износа, земља у коју се новац шаље, земља поријекла подносиоца налога, врста валуте, и сл,
 - 7) непрофитним и добротворним организацијама, нарочито ако обављање активности није у складу са регистрованом дјелатношћу, ако извор средстава није јасан, те ако организација прима средства из необичних и сумњивих извора.
 - 8) праћењу уноса на листи робе двојне намјене коју објављују надлежне институције у земљи и иностранству и
 - 9) праћењу трансакција и активности клијената чија дјелатност укључује производњу и промет роба двојне намјене.
- (3) Праћењем трансакција и активности клијената обвезници морају утврдити да ли су клијенти, односно да ли су лица која су налогодавци или корисници у трансакцијама које се изводе без успостављања пословног односа, лица која су обухваћена рестриктивним мјерама које је донио Савјет безбједности Уједињених нација и надлежне домаће институције.
- (4) У случајевима када лица из става 3. овог члана покушају успоставити пословни однос са обвезником или када су постојећи клијенти, обвезници су дужни извршити привремено замрзавање средстава и располагање производима и услугама које користи код обвезника и о томе извијестити надлежне институције.

5. Управљање ризиком

Члан 30.

Процјена ризика, опште одредбе

- (1) Обвезници су дужни успоставити свеобухватан процес управљања ризиком што укључује препознавање фактора ризика и редовне процјене ризика.
- (2) Обвезници су дужни процјенити:
 - 1) ризик којем су изложени због природе и сложености свог пословања (процјена ризика цјелокупног пословања) и
 - 2) ризик којим су изложени због успостављања пословног односа или провођења повремене трансакције (појединачне процјене ризика).
- (3) Процјена ризика из става 1. овог члана треба се састојати од два повезана корака, утврђивања фактора ризика и процјене ризика.
- (4) Приликом процјене укупног нивоа резидуалног ризика повезаног с њиховим пословањем и појединачним пословним односима или повременим трансакцијама обвезници требају узети у обзир ниво инхерентног ризика и квалитет контрола, те друге факторе смањења ризика.
- (5) Обвезници су дужни евидентирати и документовати своју процјену ризика цјелокупног пословања и појединачне процјене ризика, као и све промјене тих процјена ризика на начин који обвезницима и надлежним органима омогућава да разумију како и зашто су процјене проведене на одређени начин.
- (6) Обвезници морају да буду сигурни да процјена ризика одражава њихово разумијевање ризика и да то могу доказати надлежним органима.

Члан 31.

Ажурирање процјена ризика

- (1) Обвезници су дужни успоставити системе и контроле како би стално преиспитивали процјене ризика цјелокупног пословања и појединачне процјене ризика, те осигурати да њихова процјена ризика буде ажурна и одговарајућа.
- (2) Системи и контроле обвезника из става 1. овог члана требају најмање да садрже:
 - 1) датум за сваку календарску годину на који ће се извршити ажурирање процјене ризика цјелокупног пословања, те датум одређен на основу осјетљивости на ризик за појединачну процјену ризика, како би се осигурало укључивање нових ризика или ризика у настајању. Уколико обвезник прије овог датума сазна за појаву новог ризика, дужан је исти анализирати и обухватити појединачним процјенама ризика и процјенама ризика цјелокупног пословања и
 - 2) евиденцију о свим релевантним питањима која би могла утицати на процјене ризика, као што су интерни извјештаји о сумњивим трансакцијама, неусклађености и информације које потичу од запослених који раде у директном контакту са клијентима и друго.
- (3) Обвезници су дужни осигурати системе и контроле за утврђивање ризика у настајању и процјену тих ризика, те их према потреби благовремено укључити у своје процјене ризика цјелокупног пословања и појединачне процјене ризика.
- (4) Системи и контроле из става 3. овог члана требају минимално обухватити:
 - 1) поступке којима се осигурава да се интерне информације, као што су информације добијене у оквиру сталног праћења пословних односа и активности клијената, редовно преиспитују како би се утврдили трендови и новонастала питања у вези са појединачним пословним односима и пословањем обвезника,
 - 2) поступке којима се осигурава да обвезници редовно преиспитују релевантне изворе информација и
 - 3) сарадњу с представницима других дјелатности и надлежним органима (нпр. округли столови, конференције и обука), те поступке којима се релевантним запосленима дају оватрне информације.

- (5) Поступци из става 4. тачка 2. овог члана у погледу процјена ризика цјелокупног пословања требају минимално обухватити:
- 1) упозорења и извјештаје надлежних органа,
 - 2) тематске прегледе и сличне публикације које издају надлежни органи и
 - 3) поступке за прикупљање и преиспитивање информација о ризицима, посебно ризицима повезанима са новим категоријама клијената, држава или географских подручја, новим производима, новим услугама, новим каналима дистрибуције, те новим системима и контролама усклађености.
- (6) Поступци из става 4. тачка 2. овог члана у погледу појединачних процјена ризика требају минимално обухватити:
- 1) упозорења о терористичким пријетњама и режимима финансијских санкција, или њиховим измјенама, и то чим се објаве или саопште, којима се осигурава да се по њима поступа ако је то потребно и
 - 2) извјештаје медија који су важни за секторе или државе, односно географска подручја у којима обвезници активно послују.
- (7) Учесталост свеобухватних преиспитивања методологије процјене ризика цјелокупног пословања и појединачне процјене ризика обвезници требају проводити на основу осјетљивости на ризик.

Члан 32.

Процјена ризика цјелокупног пословања обвезника

- (1) Процјена ризика цјелокупног пословања треба помоћи обвезницима да утврде подручја у којима су изложени ризику, те којим би подручјима пословања у својој борби против ризика требали дати предност.
- (2) Обвезници су дужни да идентификују сваки сегмент свог пословања, тј. врсту, обим и сложеност свог пословања, све постојеће и нове производе, услуге, процесе, активности и поступке како би процијенили у којем сегменту пословања се може појавити пријетња од прања новца, финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, као и да адекватно процијене негативне посљедице које би могле да настану из тог извора ризика, те њихово потенцијално дејство на реализацију циљева пословања обвезника.
- (3) Обвезници требају осигурати да је њихова процјена ризика цјелокупног пословања прилагођена њиховом пословном профилу и да се истом узимају у обзир фактори и ризици специфични за пословање обвезника. Уколико је обвезник дио групе која саставља процјену ризика на нивоу групе, обвезници требају размотрити да ли је процјена ризика на нивоу групе довољно прецизна и специфична да одрази пословање обвезника и ризике којима је исти изложен због повезаности групе с државама и географским подручјима, те према потреби допунити процјену ризика на нивоу групе.
- (4) На основу процијењене вјероватноће појаве ризика и процијењених негативних посљедица, обвезници су дужни утврдити ниво изложености ризику за сваки сегмент свог пословања.
- (5) Процјену ризика у односу на своје цјелокупно пословање обвезници су дужни заснивати на свим релевантним информацијама, те најмање једном годишње исту ажурирати и доставити Агенцији.

Члан 33.

Анализа ризика и фактори ризика појединог пословног односа или повремене трансакције

- (1) Обвезници су дужни урадити анализу ризика како би препознали, процијенили, разумјели и смањили ризике којима су изложени или би могли бити изложени при успостављању или одржавању пословног односа или извршења одређене повремене трансакције. Приликом анализе ризика обвезници требају узети у обзир факторе ризика који се односе на:
 - 1) клијенте,
 - 2) производе, услуге или трансакције,

- 3) државе или географска подручја и
 - 4) канале дистрибуције.
- (2) Анализа ризика из става 1. овога члана треба да садржи и друге факторе ризика које су обвезници дужни идентификовати због специфичности свог пословања. Анализа ризика треба да буде документована и сразмјерна величини обвезника, врсти, обиму и сложености његовог пословања, те су обвезници дужни исту редовно, најмање једанпут годишње, ажурирати.
 - (3) Анализа ризика из става 1. овога члана мора садржавати и мјере, радње и поступке које обвезници предузимају у циљу спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење.
 - (4) Обвезници су дужни анализу ризика из става 1. овога члана усклађивати са правилницима и одлукама, односно смјерницама које доноси надлежни орган, те су приликом сачињавања и ажурирања исте дужни узети у обзир и Процјену ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у Босни и Херцеговини.
 - (5) На основу извршене анализе ризика за сваку групу или врсту клијента, односно пословног односа, услуге коју обвезник пружа у оквиру своје дјелатности, односно трансакције, обвезник ће клијента у регистру профила клијената сврстати у једну од сљедећих категорија ризика:
 - 1) категорију ниског ризика,
 - 2) категорију средњег ризика и
 - 3) категорију високог ризика.

Члан 34.

Пондерисање фактора ризика

- (1) Обвезници су дужни свеобухватно сагледати све идентификоване факторе ризика и активности повезане с пословним односом или трансакцијом. Као дио те процјене, обвезници могу одлучити различито да пондеришу факторе ризика, у зависности од њиховог појединачног значаја, у контексту пословног односа или трансакције.
- (2) Пондер који је додијељен сваком од фактора ризика може се разликовати у зависности од конкретног производа, услуге или клијента, али и у зависности од појединачних обвезника.
- (3) Приликом пондерисања фактора ризика обвезници обезбјеђују да:
 - 1) на пондерисање не утиче неоправдано само један фактор ризика,
 - 2) економска разматрања и разматрања која се односе на добит обвезника не утичу на процјену ризика,
 - 3) пондерисање фактора ризика не доводи до ситуације да се ниједан пословни однос не може сврстати у категорију високог ризика,
 - 4) категорија ризика која је утврђена Законом о СПН и ФТА не може да се мијења и
 - 5) по потреби, аутоматски генерисана процјена ризика може да се мијења на основу проведене анализе процјене и писаног образложења овлашћеног лица обвезника.
- (4) Ако обвезници укупну процјену ризика за потребе сврставања пословног односа или трансакције у одређену категорију ризика врше аутоматизовано, при чему систем не развија обвезник, већ га обезбјеђује треће лице, обвезници морају да разумију начин функционисања тог система, укључујући и начин на који се комбинују фактори ризика како би се постигла укупна оцјена ризика.

Члан 35.

Процјена ризика појединог пословног односа или повремене трансакције

- (1) Приликом процјене ризика појединог пословног односа или повремене трансакције обвезници су дужни узети у обзир релевантне параметре и факторе ризика како би могли процијенити ризике повезане с појединим пословним односом или провођењем повремене трансакције.
- (2) Параметри ризика из става 1. овога члана требају минимално обухватити:
 - 1) намјену и предвиђену природу пословног односа,

- 2) намјену и сврху трансакције,
 - 3) вриједност средстава коју клијент полаже, износе и висину обављених трансакција и
 - 4) учесталост или трајање пословнога односа.
- (3) Приликом израде процјене ризика из става 1. овог члана, обвезници ће узети у обзир факторе који могу упућивати на потенцијално већи/мањи ризик, који су наведени у Смјерницама.

Члан 36.

Извори информација

- (1) Како би утврдили ризик, обвезници се требају служити информацијама из различитих поузданих извора, којима се може приступити појединачно или помоћу доступних комерцијалних алата или база података у којима су обједињене информације из неколико извора.
- (2) Обвезници увијек требају узети у обзир сљедеће изворе информација:
 1. попис високоризичних земаља који састављају релевантне домаће и стране институције,
 2. информације које на располагање стављају надлежни органи, као што су процјене ризика, мишљења о политици и упозорења, те образложења одговарајућег законодавства,
 3. информације које долазе од надзорних органа, као што су смјернице и образложења дата приликом изрицања регулаторних мјера,
 4. информације надлежних органа, као што су извјештаји о пријетњама, упозорења, типологије и
 5. информације добијене у оквиру почетних мјера идентификације клијента и сталног праћења активности клијената.
- (3) Остали извори информација које обвезници требају узети у обзир, али нису ограничени на исте, обухватају:
 - 1) властита сазнања,
 - 2) информације субјеката из истог сектора пословања, као што су типологије и информације о ризицима у настајању,
 - 3) информације цивилног друштва, као што су индекси корупције и извјештаји о државама,
 - 4) информације међународних тијела за нормизацију, као што су извјештаји о заједничкој евалуацији или правно необавезујуће црне листе,
 - 5) информације из вјеродостојних и поузданих јавних извора,
 - 6) информације из вјеродостојних и поузданих комерцијалних организација, као што су извјештаји о ризицима и обавјештајни извјештаји и
 - 7) информације статистичких организација и универзитета.
- (4) Врсту и број извора обвезници требају одредити на основу процјене ризика, узимајући у обзир природу и сложеност свог пословања, не ограничавајући се само на један извор за утврђивање ризика.

6. Управљање издвојеним ризицима

Члан 37.

Пословни односи са банкама или сличним кредитним институцијама са сједиштем у иностранству (кореспондентни пословни односи)

- (1) Код успостављања кореспондентног односа с банкама и другим сличним кредитним институцијама са сједиштем у иностранству, обвезници су дужни да, поред радњи и мјера идентификације и праћења клијента у складу с процјеном ризика, прибаве и додатне податке, информације и документацију прописану Законом о СПН и ФТА.
- (2) Обвезници не смију успоставити или одржавати кореспондентни однос са страном банком или другом финансијском институцијом на основу којег та институција може користити рачун код обвезника тако што ће својим клијентима омогућити директно коришћење тог рачуна.

- (3) Обвезници не смију успоставити или одржавати кореспондентне односе са фиктивним банкама.
- (4) Обвезници не смију успоставити или одржавати кореспондентне односе с финансијском институцијом за коју се зна да дозвољава да се рачунима исте користи фиктивна банка.
- (5) Запослени код обвезника који успоставља однос с кореспондентном банком или другом финансијском институцијом чије је сједиште у иностранству, проводи мјере појачане идентификације и праћења, те је дужан прикупити писана одобрења од највишег руководства обвезника прије уласка у такав однос, а ако је тај однос успостављен, не може се наставити без писаног одобрења највишег руководства обвезника.

Члан 38.

Политички експонирана лица

- (1) Приликом успостављања пословних односа, вршења повремених трансакција и у току трајања пословног односа обвезници су дужни да дефинишу процедуре које ће омогућити утврђивање да ли је клијент и/или стварни власник клијента политички експонирано лице.
- (2) Обвезници су дужни да директно од клијента и/или јавности доступних регистара и база података прикупе податке и информације о клијентовој политичкој експонираности и континуирано их ажурирају.
- (3) У циљу утврђивања политичке експонираности обвезници предузимају сљедеће активности:
 - 1) прибављају писану изјаву клијента о томе да ли је исти политички експонирано лице, члан уже породице или блиски сарадник политички експонираног лица,
 - 2) користе поуздане и вјеродостојне електронске базе података које садрже листе политички експонираних лица и
 - 3) претражују јавно доступне податке и друго.
- (4) Исте мјере идентификације и праћења обвезници су дужни примијенити у случајевима када су оснивачи, стварни власници, лица овлаштена за заступање и представљање, те лица овлаштена за располагање средствима на рачунима клијента правног лица политички експонирана лица.
- (5) Када је клијент и/или стварни власник клијента који улази у пословни однос или обавља трансакцију или у чије име закључује пословни однос или обавља трансакцију политички експонирано лице, обвезник ће, у оквиру мјера појачане идентификације и праћења клијента предузети сљедеће додатне мјере:
 - 1) прикупити податке да би се утврдио извор имовине и извор средстава која јесте или ће бити предмет пословног односа или трансакције из докумената и остале документације коју је приложио клијент и/или стварни власник клијента,
 - 2) запослени код обвезника који проводе активности успостављања пословног односа с клијентом ће осигурати писано одобрење највишег руководства обвезника прије него што закључе такву врсту пословног односа и
 - 3) након ступања у пословни однос, обвезник ће појачано и континуирано пратити трансакције односно средства и остале пословне активности политички експонираног лица.
- (6) Ако обвезник утврди да је клијент или стварни власник клијента постао политички експонирано лице у току пословног односа, примјениће радње и мјере из става 5. овог члана, а за наставак пословног односа с тим лицем обезбиједиће писану сагласност највишег руководства обвезника.
- (7) Мјере из овога члана проводе се и за најближе чланове породице и блиске сараднике политички експонираног лица.
- (8) Обвезници су дужни са посебном пажњом пратити све пословне активности које код обвезника обавља политички експонирано лице и обавјештавати овлашћено лице одмах и без одлагања, у случају да оцијене да су се промијениле околности у вези са уобичајеним пословним активностима политички експонираног лица.

Члан 39.

Успостављање пословног односа без физичког присуства клијента

- (1) Када приликом успостављања пословних односа клијент или законски заступник, односно лице које је овлаштено за заступање правног лица није физички присутно код обвезника, обвезници су дужни примијенити појачане мјере идентификације, како би се умањило и квалитетно управљало ризиком који може бити присутан због успостављања пословног односа на овај начин.
- (2) Приликом провођења мјера из става 1. овог члана обвезници су дужни, поред стандардних мјера идентификације и праћења клијента, да примјене додатне мјере, које укључују:
 - 1) захтијевање додатних података, докумената и информација на основу којих се провјерава идентитет клијента, а који се не траже од осталих клијената,
 - 2) овјеравање достављених докумената,
 - 3) независно контактирање клијента од стране обвезника,
 - 4) додатну провјеру презентованих исправа или додатна верификација података о клијенту, самостално и/или ангажовање специјализоване фирме за контролу и оцјену клијента,
 - 5) захтјевање да се прво плаћање (уплата) обави преко рачуна у име клијента код неког другог обвезника који има обавезу да проводи сличне стандарде за контролу и оцјену клијента, а прије извршења других трансакција клијента код обвезника и
 - 6) прибављање података и информација о разлозима одсуства клијента.
- (3) Уколико обвезник не проведе појачане мјере идентификације неће успоставити пословни однос са клијентом који није физички присутан приликом успостављања пословног односа.

Члан 40.

Треће лице

- (1) У испуњавању захтјева идентификације и верификације клијентовог идентитета обвезници се могу ослонити на треће лице, али крајња одговорност за испуњење услова је на обвезнику који се ослањају на треће лице.
- (2) Обвезници су дужни претходно провјерити да ли треће лице којем ће повјерити провођење мјера идентификације клијента испуњава услове прописане Законом о СПН и ФТА.
- (3) Обвезници не смију прихватити обављање појединих радњи и мјера идентификације клијента преко трећег лица, ако је то лице утврдило и провјерило идентитет клијента без његовог присуства.
- (4) Обвезници морају осигурати да копија документације са идентификационим подацима и информацијама на основу које је треће лице извршило верификацију клијентовог идентитета буде достављена обвезнику, без одлагања.
- (5) Документацију о проведеној идентификацији и верификацији идентитета клијента од стране трећег лица обвезници чувају у складу са Законом о СПН и ФТА.
- (6) Обвезници су дужни да са трећим лицем закључе уговор, којим треба да дефинишу мјере и радње идентификације и верификације идентитета клијента, које треће лице треба предузети, дефинишу начин и рокове достављања прикупљених идентификационих докумената и заштиту тајних и личних података.

Члан 41.

Спречавање злоупотребе технолошког развоја

- (1) Обвезници су дужни да идентификују и процијене ризике који могу настати у вези с развојем нових производа и нових пословних пракси, укључујући и нове механизме испоруке, и употребу нових технологија у развоју или метода плаћања, за нове и постојеће производе прије њиховог пласирања или коришћења.

- (2) Обвезници су дужни усвојити политике и процедуре и проводити мјере које су потребне за спречавање злоупотребе технолошког развоја у сврхе прања новца и финансирања терористичких активности.
- (3) У процесима управљања ризицима обвезници морају утврдити критерије и поступке који се односе на нове производе, који најмање укључују сљедеће:
 - 1) осигурање потребних техничких, организационих и кадровских ресурса неопходних за процјену ризика прије увођења или употребе производа, пракси или технологија за увођење, примјену и управљање ризицима који произилазе из нових производа,
 - 2) дефинисање овлашћења и одговорности за тестирање, одобравање и верификацију нових производа. Уколико анализа ризика покаже да нису обезбијеђени адекватни ресурси за разумијевање и управљање ризиком новог производа, руководство обвезника је дужно да одложи увођење истог док се ти ресурси не обезбиједе и
 - 3) обвезници су дужни да креирају процедуре и примјењују мјере ублажавања ризика који произилази из развоја нове технологије.
- (4) Политикама и процедурама из става 2. овог члана обвезници су дужни дефинисати специфичне ризике који се односе на успостављање пословних односа, вршења трансакција електронским путем, путем интернета и/или интернет платформи за плаћање или другог интерактивног компјутерског система, телефонским путем или путем других уређаја и инструмената који омогућавају обављање трансакција без физичког присуства клијента у просторијама обвезника, пружање услуга повезаних са дигиталном имовином као и коришћења електронских платних картица које су повезане са рачунима клијентата за плаћања, уплате и подизање готовине.
- (5) У склопу управљања овим ризицима обвезници су дужни да:
 - 1) приликом примјене нових технолошких достигнућа и нових производа или услуга, у складу са законом, поред стандардних мјера идентификације и праћења клијента, примјењују додатне мјере којима се умањују ризици и управља ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности,
 - 2) обезбиједе да електронске трансфере и трансфере које врше клијенти са посебних терминала путем слободних телекомуникацијских линија (ПОС обвезника, електронско и интернет банкарство), као и за остале трансфере наведене у ставу 4. овог члана, кроз читав ток трансфера прате идентификациони подаци о налогодавцу и кориснику, те сврси трансфера,
 - 3) успоставе, редовно прегледају и тестирају сигурносне мјере и контроле процеса и система,
 - 4) примијене сигурне и ефикасне мјере аутентификације за потврду идентитета и овлашћења клијента и
 - 5) обезбиједе да аутентификација клијента укључује комбинацију најмање два начина потврђивања клијентовог идентитета.
- (6) Приликом вршења ових трансфера обвезници су дужни обезбиједити поштовање свих ових обавеза како за домаће, тако и за међународне трансфере.
- (7) У случајевима када обвезник не може обезбиједити потребне идентификационе податке и информације о клијентима одбиће пружање ових врста услуга.

Члан 42.

Изнајмљивање сефова

- (1) Обвезници су дужни да проводе свеобухватне мјере које ће омогућити идентификацију физичких лица и/или правних лица, њихових законских заступника или опуномоћеника, са којим успостављају пословни однос по основу изнајмљивања сефа. Битан елемент ових мјера мора да буде осигурање могућности за идентификацију стварног власника ствари у сефу.
- (2) Обвезници који обављају дјелатност изнајмљивања сефа дужни су приликом успостављања пословног односа са клијентом закључити уговор о коришћењу сефа и провести прописане мјере идентификације клијента, његовог законског заступника или опуномоћеника.

- (3) Обвезници су дужни, приликом сваког приступа клијента сефу, провести мјере идентификације и праћења за свако физичко лице које приступи сефу, без обзира на то да ли је он корисник сефа према уговору о сефу, односно његов законски заступник или опуномоћеник.
- (4) Обвезници су дужни водити евиденцију о сваком приступу сефу која треба да садржи идентификационе податке о сваком лицу које је приступало сефу и датуму и времену приступа сефу.

Члан 43.

Старатељски рачуни

- (1) Обвезници су дужни да проводе свеобухватне мјере које ће омогућити идентификацију стварног корисника или власника старатељског рачуна.
- (2) Обвезници су дужни утврдити идентитет и прикупити задовољавајуће доказе о идентитету сваког лица (посредника, старатеља и заступника), али и лица кога они представљају, односно стварног корисника или власника рачуна.
- (3) У случајевима када професионални посредник отвара збирни рачун за више клијената и у случају када се отварају подрачуни збирног рачуна, обвезници су дужни да утврде идентитет свих појединачних клијената.
- (4) У случајевима који слиједе обвезници су дужни да одбију захтјев за отварање рачуна:
 - 1) када посредник није овлашћен да пружи потребне информације о стварним власницима средстава, нпр. адвокати ограничени кодексом професионалне тајне и
 - 2) када посредник није подвргнут стандардима контроле и оцјене који су еквивалентни стандардима постављеним прописима у БиХ.

Члан 44.

Електронски трансфер новца или друге имовине

- (1) Обвезници који се баве електронским преносом новца или друге имовине, односно пружаоци услуга плаћања и наплате, дужни су прикупити тачне и потпуне, законом прописане податке о налогодавцу и кориснику електронског трансфера новца и друге имовине и укључити их у образац или поруку која прати електронски трансфер средстава послатих или примљених, без обзира на валуту или врсту имовине.
- (2) Подаци о налогодавцу и кориснику морају пратити електронски трансфер све вријеме проласка ланцем плаћања, без обзира на број посредника у ланцу плаћања.
- (3) Када је неколико појединачних електронских или банковних трансфера од једног налогодавца обједињено у збирну датотеку за пренос корисницима, збирна датотека треба садржавати неопходне и тачне информације о налогодавцу, као и потпуне информације о кориснику електронског трансфера.

Члан 45.

Обавезе посредника у преносу новца или друге имовине

- (1) Обвезници који посредују у преносу новца или друге имовине дужни су осигурати да се сви подаци о налогодавцу и кориснику електронског трансфера сачувају у обрасцу или поруци која прати електронски трансфер.
- (2) Посредник у преносу новца или друге имовине дужан је да приступом заснованом на процијени ризика изради процедуре о поступању у случају да електронска порука која се користи за пренос новца или друге имовине не садржи законом прописане податке, о налогодавцу или кориснику електронског трансфера.
- (3) Уколико пренос новца или друге имовине не садржи потпуне податке о налогодавцу или кориснику електронског трансфера, посредник у преносу новца или друге имовине дужан је, а у складу са процијеном ризика да својим актима дефинише када ће у таквој ситуацији:
 - 1) одбити пренос новца или друге имовине,

- 2) обуставити пренос новца или друге имовине до пријема података који недостају, које је дужан да затражи од другог посредника у том преносу, односно од пружаоца платних услуга платиоца и
 - 3) извршити даљи пренос новца или друге имовине и истовремено или накнадно затражити податке који недостају од другог посредника у том преносу, односно од пружаоца платних услуга платиоца.
- (4) Уколико пружалац платних услуга не доставља тачне и потпуне податке о налогодавцу и кориснику електронског трансфера, посредник у преносу средстава је дужан да га на то упозори и обавијести у року у којем треба да се придржава одредби Закона о СПН и ФТА. Уколико пружалац платних услуга ни након овог упозорења и истека рока не доставља тачне и потпуне податке о налогодавцу и кориснику електронског трансфера, посредник у преносу новца или друге имовине дужан је да одбије будуће преносе новца и друге имовине примљених од тог пружаоца платних услуга, односно да ограничи или прекине пословну сарадњу са тим пружаоцем платних услуга.
- (5) У случају из става 4. овог члана, посредник у преносу новца или друге имовине дужан је да размотри да ли недостатак тачних и потпуних података о налогодавцу или кориснику електронског трансфера, заједно са другим околностима, представља основ за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности, о чему обавјештава ФОО ако утврди да постоји основ сумње прања новца или финансирања терористичких активности, а у супротном је дужан сачинити писану службену забиљешку, коју чува у складу са Законом о СПН и ФТА.

Члан 46.

Чување документације

Информације, податке и документацију у вези са успостављеним пословним односом са клијентом, извршеном повременом трансакцијом, извршеним мјерама идентификације и праћења, као и информације и пратећу документацију о овлашћеним лицима, стручном оспособљавању запослених и провођењу интерне контроле обвезници су дужни чувати на начин и у роковима прописаним Законом о СПН и ФТА.

Члан 47.

Прелазне и завршне одредбе

- (1) Агенција ће, по потреби, самостално или у сарадњи са другим надлежним органима, обвезницима давати препоруке и/или упутства и/или смјернице из области спречавања прања новца и финансирања терористичких активности.
- (2) Даном ступања на снагу ове одлуке престају да важе:
 - 1) Одлука о минималним стандардима активности банака на спречавању прања новца и финансирања терористичких активности („Службени гласник Републике Српске“, број 68/12),
 - 2) Одлука о минималним стандардима активности микрокредитних организација на спречавању прања новца и финансирања терористичких активности Службени гласник Републике Српске“ број 68/12) и
 - 3) Одлука о минималним стандардима активности давалаца лизинга на спречавању прања новца и финансирања терористичких активности („Службени гласник Републике Српске“ број 68/12).
- (3) Обвезници су дужни да ускладе Програм, политике и процедуре са овом одлуком у року од 90 дана од дана ступања на снагу ове одлуке.
- (4) Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: УО-60/24

Датум 28.02.2024. год.

ПРЕДСЈЕДНИК
УПРАВНОГ ОДБОРА
Дејан Кустурић